

Ting, der staa i Betænkningen, dels om de forskellige Henvendelser, der ere skete til mig gennem Betænkningen og Forhandlingerne, og endelig til at udtale mig om de stillede Ændringsforslag. Der er af forskellige Talere og ligeledes i Betænkningen udtalt noget om, at det vilde være ønskeligt, om man kunde være gaaet længere ned med Byggesummerne, end sket er, men at Ministeren havde modsat sig dette. Ja, det har jeg modsat mig, ikke af nogen sær Lyst til at bruge flere Penge, men fordi det ikke har været muligt for Udvalget eller noget af dets Medlemmer at paavise Steder, hvor der virkelig kunde foretages begrundede Besparelser. Jeg er villig til, har jeg erklæret i Udvalget, at modtage enhver som helst Indskrænkning i Byggesummerne, som grunder sig paa en virkelig Paavisning af, at der kan spares, uden at Planen lider Skade derved, uden at Formaalene indskrænkes. Man kan selvfølgelig nok spare paa forskellige Punkter. Hvis man siger: Det er ingen Nytte til at have saa mange Senge hverken paa Hospitalet eller paa de Klinikker, der er Tale om, tager man saaledes en Klinik som den oftalmologiske og siger: Det er slet ingen Nytte til, at den er saa stor, vi kunne skære af den, — ja, saa kan der nok laves Besparelser ud af en saadan Fremgangsmaade, men er en saadan Fremgangsmaade i det hele taget forsvarlig over for de Krav, som fremstilles fra de sagkyndiges Side? Det er ikke bevist over for mig, derfor har jeg ikke kunnet modtage yderligere Forslag om Indskrænkning af Byggesummerne. Naar nu Udvalget ikke desmindre har indstillet at bevilge disse Summer, som der her er Tale om, paaskønner jeg meget dets Stilling, ikke alene fordi det kan være en personlig Tilfredsstillelse at faa et Lovforslag ført igennem — det vilde det vel være for enhver Minister — men ogsaa af den Grund, at ligesom Udvalget siger, at det har den Tro til mig, at jeg vil gøre alt for at faa en økonomisk Gennemførelse af Forslaget, saaledes har jeg den Tro til Udvalget, at det mener, at det derigennem har gjort det forsvarligste, der under de nuværende Omstændigheder er at gøre, og fordi jeg har den Overbevisning, at jeg vil gøre alt for, at det, som her er foreslaaet, kan gennemføres forsvarligt. Der skal jo udarbejdes Arbejdsplaner, og ved Udarbejdelsen af disse vil der blive taget alle de Hensyn, som i saa Henseende kunne tages, men jeg har ikke nogen stor Tro til, at det vil kunne lykkes at bespare saa mange

Midler, at man kan bygge og flytte hele Institutter ud over dem, der her er Tale om, thi de Beregninger, som foreligge her, ere slet ikke kalkulatoriske, saaledes som man har ment, men det er virkelige Beregninger, foretagne paa Grundlag af de nugældende Enhedspriser for Arbejde og Bygningsmaterialier. Derfor har jeg ikke nogen stor Tro til, at det kan lykkes at faa saa mange Besparelser, at der kan skaffes ret meget mere end det, der her er foreslaaet, men jeg skal se, hvad der i saa Henseende maatte kunne udrettes.

Jeg gaar derefter over til at omtale de forskellige Punkter i Betænkningen og i Talerne, der ere henstillede til min Overvejelse. Jeg skal da til det ærede Medlem for Københavns 9de Valgkreds (Hørdum) sige, at den Besparelse, der er foreslaaet paa Funktionærboligerne, ikke er af den Art, at man dermed tilsigter at gøre Funktionærernes Boligvilkaar daarlige end oprindelig tilsigtet — slet ikke, det ærede Medlem kan være ganske rolig i saa Henseende. Ligeledes kan jeg til det ærede Medlem sige, at Hensynet til Licitationsforhold o. desl. vil komme under Overvejelse, men jeg kan ikke binde mig til, at alt skal udføres efter Licitation, thi dersom jeg bandt mig til det enten mundtlig eller igennem Lovforslaget, kunde jeg mulig blive ilde stedt, da vi have set Eksempler paa, hvorledes Folk kunne danne Ringe ved Licitationer og paa den Maade gøre det meget dyrt for Statskassen. Ligeledes vil der ogsaa blive taget Hensyn til, at Arbejdet gives til saadanne paalidelige Folk, at Arbejdernes Fortjeneste tilsikres dem, at de faa, hvad de tjene. Det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 3die Valgkreds (Dinesen) udtalte forskellige Betæneligheder i Anledning af Byggeplanernes Kostbarhed. Han anførte, at Boligen for Sygeplejerskerne kostede mange Penge, mellem 2—300,000 Kr., ligesom i det hele taget Planen kostede mange Penge. Nu maa jeg først gøre opmærksom paa, at naar vi her tale om Frederiks Hospital og Fødsels- og Plejestiftelsen, tale vi ikke om en Bygning som Rigsdagsbygningen eller en anden stor Bygning, men om et Anlæg, der strækker sig over det meste af 20 Tdr. Land. Landboerne vide, hvor stor en Strækning 20 Tdr. Land er, og at der skal ikke saa ganske faa Bygninger til at belægge et saadant Areal. Her er Tale om en Mængde Bygninger, deriblandt mange store, og naar man vil gaa Planerne igennem og se Enhedspriserne efter, vil man se, at det er slet ikke saa urimeligt, at